

[Landbrugsministeren.]

Det er naturligvis ikke rigtig konsekvent, navnlig naar man ser paa, at hvor der gives Laan og Tilskud til den enkelte, har man udvidet det til ogsaa at gælde, at hvis de skaffer sig Pengene ad anden Vej, kan de faa Tilskud. Det er kun, hvor der er Tale om større Grundforbedringsarbejder, at man ikke kan faa det. Jeg tror ikke, man kan fortolke Loven saaledes, at § 7 kan forstaas paa den Maade, at der kan gives Tilskud, og jeg skal derfor overveje Spørgsmaalet, om det ikke er nødvendigt at foretage en Ændring i Loven, saaledes at det udtalte Ønske kan imødekommes.

Det ærede Medlem ønskede dernæst, at Statstilskuddet til Konsulenter blev forhøjet. Ja, jeg vil sige her ligesom jeg gjorde overfor det ærede Medlem Hr. Nørskov, at bare jeg havde Penge nok, vilde jeg med Glæde gaa med til en Forhøjelse til dette Formaal. Jeg ser saaledes paa det, at Konsulentvirksomheden har været og er til overordentlig stor Nytte for Landbruget, men det ærede Medlem ved jo ogsaa, at de Pengemidler, der er stillet til Raadighed, er meget begrænsede, og en Forhøjelse af Tilskuddet til de Konsulenter, som det ærede Medlem særlig ønskede, kan kun gennemføres ved at skaffe flere Penge. Men hvor er disse Penge? Derfor maa jeg, hvor beklageligt det end er, sige, at jeg tror ikke at kunne imødekomme det ærede Medlem angaaende denne Sag.

Det ærede Medlem sammen med det ærede Medlem Hr. Koefoed og det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen og maaske flere var inde paa at efterlyse den Lov om Indblanding af Fedt i Margarinen, der var vedtaget i Foraaret, og spurgte, om den var blevet benyttet, eller om man ikke snart i Ministeriet vilde anse det for rigtigt, at Loven kom til at virke. Jeg skal hertil sige, at Aarsagen til Lovens Gennemførelse var i og for sig ikke, at man ønskede, at der skulde blandes Fedt i Margarinen, men vi var i den Situation, at man kunde berygte, at Afsætningsvanskelighederne i Udlandet vilde blive saa store, at vi ikke kunde komme af med det Fedt, vi havde, derfor maatte man have en Lov, hvorved der blev en Mulighed ved at blande Fedtet i Margarinen, hvis man ikke kunde sælge det i Udlandet. Men siden Lovens Vedtagelse har der ikke været nogen Vanskelighed ved Afsætning af Fedt her fra Landet. Trods de store Toldforhøjelser paa Fedt, der blev gennemført i Tyskland, har det vist sig, at vi hidtil har kunnet af-

sætte det Fedt, vi kan undvære, til Udlandet, og til Priser, der ligger omkring de Priser, vi fik, før denne Lov blev vedtaget, og til Priser, der sikkert ligger betydeligt over tilsvarende Priser for Raastoffer til Margarine. Jeg vil derfor anse det for meget uklogt, nationaløkonomisk set, at gaa til en tvungen Iblanding af Fedt i Margarinen, naar vi kan komme af med Fedtet til Udlandet til Priser som dem, vi hidtil har kunnet faa. Jeg vil tilføje, at Afsætningen til Udlandet af Fedt sikkert kunde øges betydeligt, hvis vi gennemførte en bedre Klassificering og Betegnelse for de forskellige Kvaliteter. I saa Fald er der — det erkender alle, der har med de Sager at gøre — Mulighed for større Afsætning af Fedt til Udlandet, end der hidtil har været, og jeg skal oplyse, at netop om disse Spørgsmaal føres der i Øjeblikket Forhandlinger, som jeg haaber kan føres til et godt Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Ole Frederik Olsen henledte i denne Forbindelse min Opmærksomhed paa Nødvendigheden af at gaa over til Afsmeltning af de Svin, som vi nu maaske ikke kan komme af med paa Grund af Nedskæringen af Udførselen til England. Det ærede Medlem sagde, at der for Øjeblikket omkring paa de forskellige Slagterier laa ca. 125 000 Svin, der ikke var Mulighed for at komme af med; og anbefalede at gaa til en Afsmeltning af disse Svin. Jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, der jo sikkert har stor Interesse i Øjeblikket: Hvorledes kommer vi af med de mange Svin, som der nu ikke er Mulighed for at afsætte til England? sige, at jeg synes ikke, man kan gaa til en saadan Foranstaltning som Afsmeltning, hvis ikke Nøden tvinger os til det. Man vil formentlig kun kunne faa en Pris af ca. 20 Kr., maaske knap nok det, for et slagtet Svin til Afsmeltning. Det er jo en meget ringe Pris, naar man ved, at vi faar rundt regnet 80—85 Kr. ved Salg til England. Hidtil har man jo i Butikkerne her i Landet betalt en Pris for Flæsket, der svarede til den engelske Pris, og før man gaar til en saadan drastisk Foranstaltning som Afsmeltning, der kun giver en saa ringe Pris hjem som en Snes Kroner, vilde det dog efter min Mening være rigtigt at gøre Forsøg paa at afsætte til betydeligt lavere Priser meget større Mængder af Flæsk her i Landet, end der hidtil er solgt. Jeg tror, der er store Muligheder i saa Henseende, og jeg kunde godt tænke mig, at Slagterierne tilbød at sælge det saltede Flæsk, der nu hober sig op, f. Eks. til den halve Pris — saa vilde man alligevel faa betydeligt mere